

2021/2243(INI)

31.5.2022

YTTRANDE

från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

till utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

om intersektionell diskriminering i Europeiska unionen: den socioekonomiska situationen för kvinnor med härkomst i Afrika, Mellanöstern, Latinamerika och Asien
(2021/2243(INI))

Föredragande av yttrande: Sira Rego

PA_NonLeg

FÖRSLAG

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor uppmanar utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män att, som ansvarigt utskott, infoga följande förslag i det förslag till resolution som antas:

- A. Många av kvinnorna i all deras mångfald, inklusive rasifierade kvinnor, kvinnor med funktionsnedsättning och invandrarkvinnor, är drabbade av intersektionell ojämlikhet och diskriminering inom EU. Intersektionell diskriminering avser en situation där flera diskrimineringsgrunder, såsom kön, ras, hudfärg, etnisk eller socioekonomisk status, ålder, sexuell läggning, könsidentitet och könsuttryck, könsegenskaper, genetiska särdrag, tillhörighet till en nationell minoritet, religion eller övertygelse, nationalitet, uppehållsstatus eller funktionsnedsättning, fungerar tillsammans och samverkar med varandra på ett negativt och oskiljbart sätt och leder till tydliga och specifika typer av diskriminering och nackdelar på grund av att olika identiteter sammanfaller. Diskriminering i sig behandlas delvis inom EU:s politiska och rättsliga ramar, men intersektionell diskriminering fortsätter att vara en marginell fråga i båda dessa ramar.
- B. Intersektionell diskriminering är något annat än diskriminering på flera olika grunder. Diskriminering av det senare slaget föreligger om varje typ av diskriminering kan bevisas och behandlas skilt för sig. Vid intersektionell diskriminering är diskrimineringsgrunderna sammanflätade, vilket skapar en unik typ av diskriminering. Begreppet intersektionalitet möjliggör ett förhållningssätt som tar hänsyn till intersektionella grunder utan att någon bland dem ges företräde framför de andra. En intersektionell strategi tar hänsyn till de flerdimensionella erfarenheterna och identiteterna hos människor och innebär en nedifrån och upp-strategi. Att använda en intersektionell strategi i analys och politik kräver ett omtänk i frågor om identitet, jämlikhet och maktobalans.
- C. Eftersom lagstiftningen mot diskriminering utgår från att diskrimineringen har en enda grund och innehåller en uttömmande förteckning över sådana grunder begränsar den möjligheten att fullt ut införliva ett intersektionellt förhållningssätt och problematiken åtgärdas inte. Det har saknats samsyn och därför har frågan greppats på olika sätt på medlemsstatsnivå. Lapptäcket av lagstiftning mot diskriminering och ytterligare en uppsättning jämställdhetsdirektiv har skapat luckor och resulterat i strukturella hinder för åtgärdandet av intersektionell diskriminering.
- D. Många kvinnor i Europa med härkomst i Afrika, Mellanöstern, Latinamerika och Asien har otrygga och lågavlönade arbeten med högre risk för exploatering och övergrepp eller är oproportionerligt ofta arbetslösa. Hushållsarbetare med migrantbakgrund befinner sig i en särskilt utsatt situation där intersektionaliteten mellan ras, kön, socioekonomisk status, migrationsstatus samt nationalitet kommer fram. En person vars uppehållstillstånd är beroende av en make eller en arbetsgivare blir ännu mer utsatt, vilket leder till att invandrarkvinnor utsätts för andra risker, t.ex. könsrelaterat våld och institutionell diskriminering.

- E. Intersektionell diskriminering förekommer särskilt bland romska kvinnor¹, muslimska kvinnor², transkvinnor, särskilt rasifierade transkvinnor³, och kvinnor med funktionsnedsättning⁴, vilket gör dem mer sårbara för socialt utanförskap, fattigdom och våld.
- F. Ett övergripande intersektionellt förhållningssätt är viktigt inom all jämställdhetspolitik och går hand i hand med hanteringen av de samverkande hoten om diskriminering. Intersektionalitet mellan olika diskrimineringsgrunder kan vara en faktor som förvärrar vissa fall av könsrelaterat våld.
- G. Inom straffrätt och brottsbekämpning bör man ta hänsyn till en intersektionell strategi och ha den som ett juridiskt begrepp i sin praxis och sina beslut för att inte förvärta diskriminering, fattigdom och utestängning, vilket skulle kunna bli till skada särskilt för hela mångfalden av kvinnor från utsatta grupper.
- H. Intersektionella former av diskriminering kan svårt inkräkta på livet för personer som utsatts för könsrelaterat våld, bland annat i form av kvinnlig könsstympning som ju är en extrem form av våld mot kvinnor och flickor, till exempel genom att dessa diskrimineringsformer begränsar eller hindrar deras tillgång till sådana insatser för förebyggande, stöd och skydd som de behöver till följd av en kombination av olika typer av diskriminering, inneboende dold rasism och kulturella och språkliga hinder.
- I. Rasifierade kvinnor har svårt att få arbete av god kvalitet och ägnar sig därför främst åt yrken med hög risk att utveckla yrkessjukdomar.
- J. Kvinnor som utsätts för intersektionell diskriminering har svårt att komma över anständiga bostäder.
- K. Det är mera sannolikt för rasifierade kvinnor än för andra kvinnor att inte bli tagna på allvar av vårdgivare när de redogör för sina symtom. I många europeiska länder tar man vid utbildningen i medicin inte upp sådana sjukdomar och symtom som drabbar kvinnor med härkomst i Afrika, Mellanöstern, Latinamerika och Asien⁵.
- L. Det kan hända att sociala fördomar och strukturella orättvisor byggs in i ny teknik, inklusive artificiell intelligens, vilket är ett problem.

¹ Ordet ”rom” används som ett samlingsbegrepp för olika men närbesläktade folkgrupper runtom i Europa – oavsett om de är bofasta eller inte –, såsom romer, resandefolk, sinter, manouche, kalé, romanichal, boyash, ashkali, balkanegyptier, jensisch, dom och lom, som kan skilja sig åt i fråga om kultur och livsstil. Se fotnot 8 i Europaparlamentets resolution av den 12 februari 2019 om behovet av en förstärkt strategisk EU-ram för nationella strategier för integrering av romer efter 2020 och kraftfullare åtgärder mot antiziganism, EUT C 449, 23.12.2020, s. 2.

² Europeiska nätverket mot rasism: *Forgotten Women: the impact of Islamophobia on Muslim women*, 11 februari 2016, <https://www.enar-eu.org/forgotten-women-the-impact-of-islamophobia-on-muslim-women/>.

³ Calderon-Cifuentes, P. A.: *Trans Discrimination in Europe. A TGEU Analysis of the FRA LGBTI Survey 2019*, TGEU, 2021.

⁴ UN Women: *Take five: An intersectional approach to empowering women and girls with disabilities*, 2 december 2020, <https://www.unwomen.org/en/news/stories/2020/12/take-five-empowering-women-and-girls-with-disabilities>.

⁵ Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter: *Inequalities and multiple discrimination in access to and quality of healthcare*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2013.

- M. I vissa medlemsstater upplever romska kvinnor fortfarande etnisk segregation inom den reproduktiva hälso- och sjukvården och utsätts för allt värre former av verbalt, fysiskt och psykiskt våld och trakasserier när de föder barn. Romska kvinnor har systematiskt och utan samtycke påtvingats sterilisering i EU.
- N. Kvinnor som utsätts för intersektionell diskriminering löper större risk att få sina barn omhändertagna av staten och att inte få tillräckligt ekonomiskt stöd för att fostra sina barn.
- O. Lesbofobi måste betraktas som diskriminering i snittytan mellan homofobi och kvinnohat och utgör en typ av diskriminering med egna rötter, mönster, former och konsekvenser som formas av denna intersektionella erfarenhet. En av sex (16 %) lesbiska eller bisexuella kvinnor har sagt sig blivit diskriminerade vid kontakter med hälso- och sjukvården eller sociala tjänster⁶.
- P. Kvinnor med funktionsnedsättning stöter på fysiska och andra hinder i sitt dagliga liv. Detta innebär att de diskrimineras och således inte till fullo kan åtnjuta sina rättigheter.
1. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU:s institutioner att ta upp intersektionella former av diskriminering i EU:s lagstiftning och politik mot diskriminering och jämställdhet och att tillämpa en intersektionell strategi i all relevant EU-politik och EU-lagstiftning. Parlamentet uppmanar EU-domstolen att beakta en intersektionell strategi för att bättre skydda dem som är särskilt utsatta. Parlamentet betonar att det intersektionella förhållningssättet bidrar till att avslöja fallen med människor vilkas erfarenheter inte fullständigt omfattas av konventionella ramar mot diskriminering, t.ex. kvinnor som befinner sig i snittytan mellan ras, religion, sexuell läggning och könsidentitet, samhällsklass, funktionsnedsättning, migrationsstatus eller ålder.
 2. Europaparlamentet upprepar att EU:s ram mot diskriminering främst är inriktad på vad diskriminering innebär för den enskilde, vilket innebär att man inte tar hänsyn till det större sammanhanget, särskilt diskrimineringens institutionella, strukturella och historiska aspekter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att vid beslutsfattandet ägna mer uppmärksamhet åt dessa aspekter av diskriminering, stödja forskning som gör det möjligt att förstå vilken invecklad helhet diskriminering innebär och vidta effektiva åtgärder för att bekämpa den.
 3. Europaparlamentet betonar vikten av att vid utformningen, genomförandet och utvärderingen av asyl-, migrations- och integrationspolitiken ta hänsyn till de specifika erfarenheterna hos hela den mångfald kvinnor som fallit offer för intersektionell diskriminering.
 4. Europaparlamentet framhåller behovet av att säkerställa ett meningsfullt deltagande på alla politiska nivåer av alla grupper som berörs av intersektionell diskriminering, särskilt rasifierade grupper. Parlamentet uppmanar såväl EU:s samordnare för kampen mot rasism som andra samordnare som är verksamma på detta område, jämte EU-institutionerna och medlemsstaterna, att nära samarbeta och involvera berörda organisationer i det civila samhället och den akademiska världen i utformningen och

⁶ Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter: *A long way to go for LGBTI equality*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2020.

genomförandet av ett intersektionellt perspektiv i beslutsfattandet på EU-nivå, nationell nivå och lokal nivå. Parlamentet vill att bästa praxis och särskild utbildning på detta område genomförs när det är möjligt och sprids i alla offentliga och privata institutioner för att nå ut till en bredare allmänhet.

5. Europaparlamentet välkomnar de olika strategierna som kommissionen nyligen antagit på detta område, särskilt EU:s jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer 2020–2025⁷ och EU:s jämställdhetsstrategi för 2020–2025⁸, vilka bägge innefattar en intersektionell strategi. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att integrera ett intersektionellt förhållningssätt och se till att befintlig politik och lagstiftning inte får några indirekta och oavsiktliga negativa effekter, såsom att vissa grupper, särskilt rasifierade kvinnor, på nytt blir marginaliserade. Parlamentet beklagar i detta avseende djupt avsaknaden av en intersektionell dimension i EU:s nya migrations- och asylpakt⁹.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i straffrättsliga sammanhang genomgående tillämpa en övergripande och intersektionell strategi och att säkerställa tillgång till rättslig prövning för hela den mångfald av kvinnor som utsätts för intersektionell diskriminering, inklusive tillgång till rättshjälp av hög kvalitet och på ett språk som de kan förstå.
7. Europaparlamentet understryker vikten av en politik som tar hänsyn till funktionsnedsättning med en intersektionell strategi.
8. Europaparlamentet betonar att invandrarkvinnor är mer utsatta för fysiska övergrepp. Parlamentet påminner om att papperslösa invandrarkvinnor eller kvinnor som är beroende av sin make/maka är ännu mera utsatta på grund av sin rättsliga ställning och att det är mindre sannolikt att de söker sig till polis, sjukhus eller skyddade boenden för att få hjälp. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att hjälpa papperslösa kvinnor att bättre utöva sina rättigheter.
9. Europaparlamentet understryker att de utsatta förhållanden som migrerande kvinnliga arbetstagare befinner sig i, inklusive hushållsarbetare med migrantbakgrund, accentueras av de många olika former av samverkande diskriminering som de utsätts för. Parlamentet påminner om att underlåtenheten att skydda kvinnliga migrerande arbetstagares rättigheter får djupgående konsekvenser för dem, bland annat när det gäller deras möjligheter att få tillgång till erbjudanden, resurser och arbeten på samma villkor som andra. Parlamentet uppmanar med kraft de medlemsstater som ännu inte har ratificerat Internationella arbetsorganisationens konvention nr 189 att göra det.
10. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att EU:s befintliga lagstiftning mot diskriminering och för jämställdhet efterlevs och att inleda överträdelseförfaranden om medlemsstaterna inte införlivar eller genomför lagstiftningen fullt ut.

⁷ Kommissionens meddelande av den 12 november 2020 *En jämlikhetsunion: jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer 2020–2025* (COM(2020)0698).

⁸ Kommissionens meddelande av den 5 mars 2020 *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategi för 2020–2025* (COM(2020)0152).

⁹ Kommissionens meddelande av den 23 september 2020 om en ny migrations- och asylpakt (COM (2020)0609).

11. Europaparlamentet påminner om att ny teknik, inklusive artificiell intelligens, kan förvärra och förstärka befintliga ojämlikheter och diskriminering. Parlamentet påminner vidare om de potentiella riskerna med denna teknik för hela den mångfald av kvinnor som utsätts för intersektionell diskriminering, särskilt för rasifierade kvinnor. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att systemen för artificiell intelligens styrs av principerna om öppenhet, förklarbarhet, rättvisa och ansvarsskyldighet och att åtgärder, bland annat granskning, införs för att förhindra att dessa system förvärrar diskriminering, rasism, utestängning och fattigdom.
12. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att ta itu med de dubbelriktade intersektionella krafter som ligger bakom kvinnlig könsstypning både för att få slut på denna sedvänja och för att motverka rasdiskriminering.
13. Europaparlamentet påminner om sitt långvariga krav på att det övergripande antidiskrimineringsdirektivet, som har blockerats i rådet sedan 2008, ska antas för att harmonisera de befintliga antidiskrimineringsinstrumentens tillämpningsområde och räckvidd. Parlamentet uppmanar de kommande ordförandeskapen för rådet att göra såväl likabehandling som kamp mot diskriminering i alla dess former till en central prioritering för att bryta dödläget i rådet. Parlamentet uppmanar EU att säkerställa att dess lagstiftningsram för jämlikhet bekämpar intersektionell diskriminering, även i dess strukturella och institutionella former, för att vi ska komma bort från att se diskriminering som en isolerad företeelse och åtgärda den såsom någonting systeminbyggt, utan att göra avkall på dagens normer. Parlamentet uppmanar rådet att inrätta en rådskonstellation för jämställdhet och jämlikhet för att på lämpligt sätt diskutera ovannämnda frågor i ett permanent forum.
14. Europaparlamentet betonar att stereotyper och sociala fördomar kan vara en grogrund för diskriminering och könsrelaterat våld. Parlamentet påminner om att man snabbt måste ta itu med alla former av könsrelaterat våld och välkomnar här det kommissionsförslag som handlar om att bekämpa könsrelaterat våld och innehåller bestämmelser om intersektionalitet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU:s institutioner att genomföra utbildningar om omedvetna fördomar och sensibilisering av chefer och anställda inom institutionerna, bland annat inom rättsväsendet, asylhandläggnings- och mottagningscentrum, polisen, utbildningsväsendet, hälso- och sjukvårdspersonal och andra offentligtanställda, samt att vidta åtgärder för att motverka att omedvetna fördomar påverkar beslut, åtgärder och interaktioner till följd av seglivade stereotyper och underrepresentationen av vissa grupper inom dessa områden. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att utarbeta riktlinjer för hur man ska upptäcka och hantera fall av intersektionell diskriminering inom EU:s institutioner.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att grundligt undersöka EU:s migrations- och asylpolitik för att ta itu med den intersektionella diskriminering som kvinnor utsätts för. Parlamentet påminner om att alla kvinnor på flykt undan övergrepp måste få skydd, oberoende av sin status, och vill att uppehållstillstånd inte längre ska vara beroende av en make eller en arbetsgivare, för att skydda kvinnor från övergrepp. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge skydd åt alla lesbiska, bisexuella, trans- och intersexuella kvinnor som söker skydd i Europeiska unionen, såsom det föreskrivs i EU:s regelverk.

16. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att säkerställa tillgängliga och transparenta rättsliga förfaranden för erkännande av könstillhörighet för alla personer, på grundval av självbestämmande och i linje med den 11:e översynen av Världshälsoorganisationens (WHO) internationella sjukdomsklassificering, och på så sätt bidra till deras avpatologisering, enligt vad WHO fastställt. Parlamentet uppmunar medlemsstaterna att förbjuda könsstympning av intersexuella.
17. Europaparlamentet understryker att insamling av jämförbara och robusta uppdelade jämställdhetsdata är oumbärlig för att man ska kunna dokumentera diskriminering och ta itu med ojämlikhet på ett helhetsbetonat sätt. Parlamentet uppmunar kommissionen att utveckla gemensamma standarder för metoder för registrering av enskilda former av diskriminering, varvid också fler än en diskrimineringsgrund ska kunna anges samtidigt, för att det ska gå att få med intersektionalitet i statistiken, särskilt könsspecifik rasism. Parlamentet anser att dessa data bör offentliggöras i ett format som gör det möjligt att identifiera och analysera diskriminering på flera grunder och intersektionell diskriminering. Parlamentet betonar att analys av data på undergruppsnivå gör det möjligt att bättre förstå ojämlikheter på flera olika och intersektionella grunder.
18. Europaparlamentet uppmunar medlemsstaterna att samla in jämlikhetsdata uppdelade efter kön, ras och etniskt ursprung, sexuell läggning och identitet på grundval av frivilligt deltagande, självidentifiering och informerat samtycke, samtidigt som anonymitet och konfidentialitet skyddas och huvudprinciperna i EU:s dataskyddslagstiftning respekteras, i enlighet med relevanta nationella rättsliga ramar och grundläggande rättigheter. Parlamentet betonar att insamlingen av sådana data bör användas enbart i syfte att identifiera orsakerna till diskriminering, för att man ska få fram informationsunderlag för politiskt beslutsfattande i hithörande frågor. Parlamentet uppmunar kommissionen att utveckla gemensamma metoder för detta, för att säkerställa att de data som samlas in är exakta, tillförlitliga och jämförbara mellan olika medlemsstater. Parlamentet stöder byrån för grundläggande rättigheter i dess arbete med att analysera dessa data och välkomnar den fortsatta utvecklingen på detta område, i linje med byråns nya mandat.
19. Europaparlamentet påpekar att EU-domstolens rättspraxis under de senaste åren i viss mån har häntytt på en intersektionell strategi som bygger på en omfattande tolkning av några av de befintliga grunderna i EU:s lagstiftning mot diskriminering, med utgångspunkt i konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, där kvinnor och personer med funktionsnedsättning betraktas som personer som är missgynnade på olika sätt som samverkar med varandra. Parlamentet stöder fullt ut en vidareutveckling och ett underlättande av en sådan strategi där det är möjligt, även mot bakgrund av flexibiliteten enligt artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
20. Europaparlamentet noterar att tillgången till hälso- och sjukvård kan försämrats av att intersektionell diskriminering medför kombinationseffekter. Parlamentet uppmunar medlemsstaterna att snarast undanröja befintliga hinder för fullständig tillgång till hälso- och sjukvård för alla.

21. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att införa noggrant utformade utbildningar om omedvetna fördomar och antidiskriminering i offentliga institutioner och att stödja genomförandet av dessa utbildningar i privata enheter i syfte att minska effekterna av sådana fördomar vid beslutsfattandet. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans med det civila samhällets organisationer och berörda grupper utveckla och genomföra kampanjer för att öka medvetenheten hos allmänheten och motverka de stereotyper och fördomar som är vanliga bland befolkningen, särskilt i snittytan mellan ras och kön.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	31.5.2022						
Slutomröstning: resultat	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">48</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">10</td> </tr> <tr> <td>0</td> <td style="text-align: right;">4</td> </tr> </table>	+:	48	-:	10	0	4
+:	48						
-:	10						
0	4						
Slutomröstning: närvarande ledamöter	<p>Magdalena Adamowicz, Abir Al-Sahlani, Konstantinos Arvanitis, Malik Azmani, Pietro Bartolo, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Karolin Braunsberger-Reinhold, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Caterina Chinnici, Clare Daly, Marcel de Graaff, Anna Júlia Donáth, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Laura Ferrara, Jean-Paul Garraud, Maria Grapini, Andrzej Halicki, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Marina Kaljurand, Assita Kanko, Fabienne Keller, Peter Kofod, Łukasz Kohut, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Hélène Laporte, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Lukas Mandl, Nuno Melo, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Emil Radev, Paulo Rangel, Karlo Ressler, Diana Riba i Giner, Isabel Santos, Birgit Sippel, Sara Skytvedal, Vincenzo Sofo, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Tomas Tobé, Yana Toom, Tom Vandendriessche, Jadwiga Wiśniewska, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos</p>						
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Gwendoline Delbos-Corfield, Sira Rego, Thijs Reuten, Rob Rooker, Domènec Ruiz Devesa, Miguel Urbán Crespo						

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

48	+
PPE	Magdalena Adamowicz, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Karolin Braunsberger-Reinhold, Andrzej Halicki, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Nuno Melo, Emil Radev, Paulo Rangel, Karlo Ressler, Javier Zarzalejos
S&D	Pietro Bartolo, Caterina Chinnici, Maria Grapini, Evin Incir, Marina Kaljurand, Łukasz Kohut, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Thijs Reuten, Domènec Ruiz Devesa, Isabel Santos, Birgit Sippel, Elena Yoncheva
Renew	Abir Al-Sahlani, Malik Azmani, Anna Júlia Donáth, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Maite Pagazaurtundúa, Ramona Strugariu, Yana Toom
Verts/ALE	Patrick Breyer, Saskia Briemont, Damien Carême, Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Tineke Strik
Vänstern	Konstantinos Arvanitis, Clare Daly, Sira Rego, Miguel Urbán Crespo
NI	Laura Ferrara

10	-
PPE	Nadine Morano
ID	Jean-Paul Garraud, Marcel de Graaff, Peter Kofod, Hélène Laporte, Tom Vandendriessche
ECR-gruppen	Jorge Buxadé Villalba, Patryk Jaki, Rob Rooker, Vincenzo Sofo

4	0
PPE	Sara Skyttedal, Tomas Tobé
ECR-gruppen	Assita Kanko, Jadwiga Wiśniewska

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster